O formă diferită de leadership

On Februarie 20, 2020

Afundă-te în experiența de a te evalua în concordanță cu îndeplinirea condiției de Creator, în așa fel încât să exprimi acuratețea empirică a unei hiperbole: "Sunt mai vast decât universul".

Freddie Mercury a găsit un mod de a se mobila pe dinăuntru, de a se construi, de a se umple cu adevăruri: prin magie. Construcția această mistică și înălțătoare, aflată în împărăția perfecțiunii unde nimic nu este lăsat la voia întâmplării, această sursă de proiecție a invizibilului în realitate, este locul unde se receptează condiția sacră a Creatorului de geniu.

Ne aflăm, așadar, în fața unui artist pentru care credința și magia devin un puzzle de perspective, un întreg mișcător prin însăși rezoluția simbolică pe care o poate procesa muzica cea mai vie, energizantă, de înaltă frecvență, care exprimă binele și frumosul. El spunea adesea: *"It's a kind of magic"* , ca și când ar fi pus la cale cine știe ce întâlnire cu un zeu atotputernic care se vrea a fi criteriul absolut al artei revoluționare, canalizându-se în direcția elaborării conceptului de "identitate surprinsă imagistic".

Acest concept pare să fie perceput ca o categorie de sine stătătoare înscrisă în favoarea unui Ego independent, care controlează totul.

Cred că magia este discursul artistic al unui Ego care aspiră neobosit spre o certitudine a ordinii plină de consistență vizuală, generând o nouă înțelegere a dimensiunii unei personalități artistice expuse luminii puternice într-o cameră obscură. Mai trebuie să ținem seama de efectul evoluției hazardului însoțit de un cod numit *"There can be only one"* , ca parametru al unei idei spirituale aflate într-un continuu update.

Leadership: Poți să formulezi în termenii expresiei "High" semnificația unei imagini artistice care transmite o emoție puternică, spre a releva spiritualizarea unei experiențe de alteritate?

Practic, Freddie Mercury autorizează și traversează toate lucrările magiei, vrăjitoriei și fermecătoriei, își pune la dispoziție întreagă suflare, toate emoțiile dispariției sale în proiecția unei realități a miracolului de a fi El Însuși divin.

Un asemenea mânuitor excepțional al expresiei High pare că spune adevărul despre un teribil secret prin ochii unei conștiințe artistice bine orientate în discernerea obiectelor, conferindu-și o altă putere, formând un întreg izbitor cu propria sa imagine oglindită în fotografie, în pictură, în cuvinte, în aspectul fizic, în jocul de culori al cristalului magic, toate incluse într-un plan astral-eteric foarte vast.

Imaginea lui "tot ceea ce nu se poate atinge", lasă să se înțeleagă sunetul dinamic al muzicii sale. Magia *it's a challenging the doors of time* , așteptând miracolul de-a fi redescoperită printre lucrurile unei lumi frumos poetizate, sau printre sunetele unei muzici penetrante și ritmice, în decorul unei scene de teatru care își schimbă frecvent butaforia. Arta spectacolului său nu este efemeră, ca multe altele, fiindcă i se poate adăuga și arta sunetelor rafinate, amplificate prin mijloace electronice, deci o artă definită printr-un nucleu simbolic al visării sensibile: „Imaginația mea este un sunet divin".

Porțiunea artificială a lumii artistului este astfel făcută încât să corespundă necesității de a

uni subiectul cu obiectul, fenomenul cu numenul, conștiința și realitatea, într-un cubism științific care impune imaginii despre natura dumnezeiască anumite linii de forță abstracte, manevrate cu dexteritate: senzații tari, libertate, putere, atmosferă incendiară. Nu-i așa că este incredibil?

Prin această nouă perspectivă, artistul trebuie prezentat ca ființă esențialmente supranaturală, ca o Mesia silit să construiască "Al treilea Templu al experiențelor artistice" în care Egoul se stinge, dar nu de tot, căci rămâne o luminiță aprinsă și atractivă pe întuneric. Expresia High își face loc aici prin intermediul unui fior metafizic: *"Modul meu fundamental de a fi printr-un tertip de ordinul creației scenice, este modul fundamental al universului de a exista etern".*

Leadership: Ceea ce gândești despre tine este însăși lumea unei noi cunoașteri, așa cum se află ea raportată la un artist care spune "Iată ce gândesc eu" într-un cadru în care arta reacționează sub formă de răspuns în fața unui Alter-Ego?

Ceea ce cunoaștem despre o lume aflată în serviciul artei, asemenea unui concept complex ce poate fi definit doar din interiorul unei magii scenice, nu este însăși lumea așa cum s-o fi aflând ea însăși în raportul față de realitate. Mai curând, este rezultatul atingerii ei cu alcătuirea subiectivă a unui arhetip universal al spiritului liber, cu energia lui dinamică, omniprezentă în manifestarea dorințelor și viziunilor despre "mimesis". La o adică, senzațiile și stările sale sufletești se află în relație directă cu capacitatea de a transforma ideile în fapte.

Cine încearcă să intre în jocul de scenă al magicianului, în mintea lui atât de alambicată, simțind-o probabil ca un diamant care îți tăie răsuflarea, strălucind printr-o multitudine de reflexii, umbre, poziții, efecte de oglindă, se va integra automat în acest fragment din romanului lui John Fowles:

"Avea ceva dintr-un animal sălbatic, cu adevărat sălbatic, mereu la pândă, pe care cea mai mică încercare de domesticire îl punea pe fugă. Își crease în jur un mic teritoriu al său, încercuit de capcane și bariere invizibile, în interiorul căruia avansa sau se retrăgea; se comporta și evolua după bunul său plac. Dar simțeam că dincolo de acest sistem de apărare există și o regiune fără nici un fel de îngrădire, unde, într-o zi, totul îmi va fi permis..."

Realitatea artistului desemnată prin cuvântul mistic *lasthgurassir* (nu mai știi ce este în jur), dovedită numai prin asemănarea cu o concepție despre transcendența hiperbolică, înțeleasă ca alteritate absolută, este atât de complexă încât poate fi cunoscută doar prin raportul "albului cu negru". Însăși magia, și ea atât de promițătoare în toate, poate fi definită într-o artă fără granițe, în fața unui "Eu Însumi" conceput prin transfer de personalitate, printr-o conexiune cu Universul Divin la un alt nivel, până la statutul de Alter-Ego.

Alter-Egoul unui artist este acea imagine tăcută, neînsemnată, a puterii dătătoare de libertate, prin care valorile sale unice nu sunt nici ascunse, dar nici prezentate ca având statutul unor pagini de recomandări în care oricine își poate adăuga părerea.

O formă diferită de leadership se obține prin integrarea actului de creație într-o imagine mistică, specifică unui tabloul pictat în stil suprarealist, în a cărui prim plan se distinge acel "Eu însumi" idealizat printr-o persistență notabilă la nivel de hiperbolă: "Sunt mai vast decât universul".

* Notă: Queen - A Kind of Magic

Source: https://neculaifantanaru.com/o-forma-diferita-de-leadership.html